

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: **V. M.**
zastoupená JUDr. Ditou Vávrovou, advokátkou
se sídlem advokátní kanceláře Nad Celnicí 388, 547 01 Náchod

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5
pracoviště Hradec Králové, Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 25. 8. 2020, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2020, č. j. X a rozhodnutí žalované ze dne 29. 5. 2020, č. j. X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 29. 5. 2020, č. j. X (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“), snížila žalobkyni od 22. 6. 2020 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zdp“ nebo „zákon o důchodovém pojištění“) s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Náchod ze dne 8. 11. 2019 (dále jen OSSZ) je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 60% a nadále nesplňuje podmínku invalidity třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 70%.

2. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 8. 2020, č. j. X dále také jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 18. 8. 2020, dle kterého je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 60%. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, z jakých odborných lékařských nálezů lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové (dále také jen lékař ČSSZ) při novém posouzení vycházel (strana 1-2 napadeného rozhodnutí) a k jakým skutkovým zjištěním dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně). Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v **kapitole V** (duševní poruchy a poruchy chování), **položce 3d** (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy – těžké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 50-60% na horní hranici 60%, která se smyslu § 3 citované vyhlášky nezvyšuje. Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá invaliditě druhého stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
3. K námitkám žalobkyně, která nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je paranoidní schizofrenie s postpsychotickým defektem. V doložených odborných psychiatrických nálezech je popsána mírná paranoidita, racionální náhled, normosomie, a konstatování, že žalobkyně práci zvládá, je spokojená, práce ji baví. Rozhodující zdravotní postižení zhodnotil lékař ČSSZ (včetně nálezů doložených k námitkám) jako těžké postižení v dlouhodobě stabilizovaném stavu, bez floridní psychopatologie. Uvedl, že se ztotožnil s lékařem OSSZ ve stanovení data změny stupně invalidity dnem 8. 11. 2019, tj. datem jednání OSSZ, kdy byl odbornými nálezy doložen stupeň postižení, které v současnosti odpovídá invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Proto byly námitky jako nedůvodné zamítnuty.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nesprávné a nezákonné z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Uvedla, že ztratila zaměstnání, kde měla uzavřenu dohodu o provedení práce, protože již nebyla schopna práci zvládat a řádně ji vykonávat. Ztratila tak pracovní návyky a sociální kontakt. Namítla, že součástí profesního dotazníku (pro OSSZ Náchod) bylo uvedení jejího současného zaměstnavatele, kde uváděla, že pracuje jen na dohodu, týdně odpracuje jen 8 hodin a že

se jedná pouze o práci příležitostnou. V napadeném rozhodnutí je však uvedeno, že z odborných zpráv MUDr. Č. (ošetřující psychiatricky žalobkyně) vyplývá, že je v práci spokojená a práci zvládá. Ačkoliv rozhodnutí o námitkách bylo vydáno až dne 25. 8. 2020, tedy nejméně 5 měsíců po ukončení jejího pracovního poměru (31. 3. 2020), na tuto skutečnost vůbec nereflexuje. Namítá, že ze zprávy výše uvedené ošetřující lékařky vyplývá, že její pracovní schopnost je velmi omezená a skutečnost, že s ní byl ukončen pracovní poměr, svědčí spíše o pracovní neschopnosti, než o možnosti pracovat. Ze zpráv jmenované lékařky tedy vyplývají závažné závěry o jejím zdravotním stavu a o jejích možnostech práce. Ve zprávě ze dne 11. 12. 2019 se uvádí: *„pacientka velmi výrazně omezena ve výkonu práce, její nemoc je velmi závažná, byla opakovaně psychiatricky hospitalizovaná, výrazný emoční a kognitivní defekt.“* Ze zprávy ze dne 24. 6. 2020 pak vyplývá, že *„pacientka se závažnou dg. je zjevný postpsychotický defekt, ..., dlouhodobě i přes medikaci přítomny psychotické jevy. Při pokusu o pracovní zařazení v rámci brigády na několik hodin denně opakovaně selhávala, omezovala docházku do práce, což vedlo k výpovědi ze strany zaměstnavatele.“* Žalobkyně má proto za to, že žalovaná dostatečně nezjistila stav věci, čímž porušila ust. [§ 3](#) správního řádu a v důsledku toho vydala nezákonné rozhodnutí.

5. K důkazu přiložila dohodu o provedení práce na dobu určitou (od 1. 1. do 31. 12. 2020, jako pomocný pracovník ve výrobě); ukončení této dohody ke dni 31. 3. 2020; profesní dotazník pro OSSZ Náchod (v němž je k současnému zaměstnání uvedeno: SKALIČAN, a.s. - dělnice ve výrobě - zpracování masných výrobků, od 9. 5. 2018, úvazek: dohoda o provedení práce, 8 hodin týdně); lékařské zprávy MUDr. Č. (od 9. 10. 2019 do 23. 9. 2020). Z uvedených důkazů je dle jejího názoru zřejmé, že není schopna pracovat a že pokles její pracovní schopnosti je vyššího než 60% rozsahu, jak uvádí posudek o invaliditě ze dne 8. 11. 2019. Namítla, že do posudku o invaliditě (ze dne 18. 8. 2020) jsou pak účelově vybírány pouze pozitivní závěry uvedené lékařky. Omezený stav její pracovní schopnosti byl přitom zřejmý jak ze zpráv jmenované lékařky, tak ze skutečnosti ukončení pracovního poměru a nemožnosti pracovat vůbec. Poukázala na to, že v aktuální zprávě MUDr. Č. ze dne 23. 9. 2020 se uvádí, že u žalobkyně *„v důsledku ukončení pracovního poměru dochází ke zhoršení zdravotního stavu a výrazné sociální izolaci. Onemocnění jeví nepříznivý průběh i přes kombinovanou a vysokopotentní medikaci.“*
6. Žalobkyně má proto za to, že její zdravotní stav byl posudkovými lékaři nesprávně posouzen dle kapitoly V, položky 3d, přílohy k vyhl. 359/2009 Sb., přičemž měl být posouzen dle položky 3e, kde je míra poklesu pracovní schopnosti stanovena v pásmu 70-80%. Žalovaná postupovala v rozporu s pravidly pro hodnocení důkazů, tyto nehodnotila v jejich vzájemné souvislosti a nepřihlédla ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Tím porušila ust. [§ 50 odst. 3](#) správního řádu. Ze všech uvedených důvodů navrhla, aby soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

8. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace OSSZ Náchod posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 8. 11. 2019, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je paranoidní schizofrenie s postpsychotickým defektem (hospitalizace nutná v roce 2010 a 2016, trvá pravidelná ambulantní péče), které odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V, položce 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila dle uvedené položky na horní hranici 60%, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.
9. V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení, Hradec Králové ze dne 18. 8. 2020 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně (zjištěn ve shodě s lékařkou OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku.
10. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo posudková komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
11. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 13. 1. 2021 za přítomnosti žalobkyně. PK zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, lékařských nálezů doložených žalobkyní k námitkám a při jednání PK a na základě vlastních poznatků. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně paranoidní schizofrenii (od roku 2003) s defektem labilně kompenzovanou. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle **kapitoly V, položky 3e** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na **70%**. Dolní hranici daného procentního rozpětí (70-80%) zvolila vzhledem k charakteru a stupni základního onemocnění, aktivní léčbě s přihlédnutím k dosaženému stupni vzdělání a možnosti rekvalifikace včetně doprovázejících onemocnění a nesnížila ji podle § 4 odst. 1 a 2 vyhlášky.
12. PK MPSV odůvodnila, že na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu v průběhu jednání dospěla k posudkovému závěru odlišnému od posudkového závěru lékaře OSSZ i lékaře LPS ČSSZ, a to že **k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp, nadále šlo o invaliditu třetího stupně.** Posudková komise uvedla, že nebylo doloženo posudkově významné zlepšení ani příznivá stabilizace zdravotního stavu žalobkyně. Doložené psychiatrické nálezy

dokládají její těžké duševní postižení, pro které byla opakovaně hospitalizována. Onemocnění paranoidní schizofrenií jeví nepříznivý průběh i přes trvalou kombinovanou a vysokopotentní medikaci a s tímto zdravotním stavem není schopna trvalého a plnohodnotného pracovního poměru. Nebyla schopna vykonávat plnohodnotné práce ani pomocné práce na dohodu o provedení práce od roku 2019. PK rovněž zrekapitulovala v minulosti provedené posouzení zdravotního stavu žalobkyně, která byla od 7. 10. 2009 opakovaně shledána invalidní ve třetím stupni invalidity až do kontrolní lékařské prohlídky provedené OSSZ Náchod dne 8. 11. 2019, kdy došlo ke snížení invalidity na druhý stupeň. Právě toto posouzení považuje PK za neobjektivní zhodnocení doloženého zdravotního stavu žalobkyně a následný posudek lékaře ČSSZ ze dne 18. 8. 2020 za posudkový omyl. Posudková komise uvedla, že žalobkyní doložené psychiatrické nálezy dokládají neschopnost soustavného pravidelného pracovního procesu vlivem nestabilizovaného psychotického postižení, kdy žalobkyně s obtížemi vykonávala pouze pomocné práce ve výrobě, nikoliv kvalifikovanou práci vyučené uzenářky, a to pouze do 31. 3. 2020. Uzavřela, že ani dalšími žalobkyní doloženými psychiatrickými nálezy (ze dne 6. 1. 2020 a 12. 8. 2020) nebylo doloženo podstatné zlepšení jejího zdravotního stavu, který i k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal nadále invaliditě třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp.

13. Při jednání soudu zástupkyně žalobkyně setrvala na podané žalobě, souhlasila se závěry posudku PK MPSV ze dne 13. 1. 2021. Odkázala na žalobní petit, náklady řízení nežádala. Žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
14. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
15. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
16. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
  - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
  - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
  - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
17. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
18. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní

schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

19. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
20. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
21. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
22. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
23. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

24. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
25. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím došlo ke snížení výše invalidního důchodu žalobkyně ze třetího na druhý stupeň z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti o 60%. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 13. 1. 2021 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí (25. 8. 2020) nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp, tj. bez přerušení. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 70%, což odpovídá invaliditě třetího stupně. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který se liší od posouzení lékařem OSSZ i lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostal požadavkům vyjádřeným v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, rozhodujícího zdravotního postižení na podkladě odborných psychiatrických nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru (viz výše).
26. Podle § 41 odst. 3 zdp se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
27. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c). Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
28. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí žalované prvního stupně pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla nepřetržitě invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp a postupem dle § 56 odst. 1 písm. e) a b) zdp žalobkyni zvýší invalidní důchod a rozhodne o doplatku tohoto důchodu za dobu od jeho snížení do opětovného zvýšení.

29. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

30. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyně však žádné náklady řízení nepožadovala, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. května 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně